

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 89.839 van 28 september 2000
in de zaak A. 88.934/VII-20.230.**

In zake : 1. Frans PEETERS,
2. Sonja VERRETH-DE VROE,
3. Maria VERWIMP,
die woonplaats kiezen bij
advocaat M. DENYS,
kantoor houdende te BRUSSEL,
Grote Hertstraat 12

tegen :

het Vlaamse Gewest, vertegenwoordigd door de
Vlaamse regering,
dat woonplaats kiest bij
advocaat J. BERGÉ,
kantoor houdende te LEUVEN,
Naamsestraat 39, bus 1.

tussenkomen partij :

de n.v. AQUAFIN,
die woonplaats kiest bij
advocaat B. ASSCHERICKX,
kantoor houdende te BRUSSEL,
Ninoofsesteenweg 643.

DE Wnd. VOORZITTER VAN DE VIIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat Frans PEETERS,
Sonja VERRETH-DE VROE en Maria VERWIMP op 12 januari
2000 hebben ingediend om de schorsing te vorderen van de
tenuitvoerlegging van het besluit van 3 augustus 1999
van de Vlaamse minister van leefmilieu en landbouw
waarbij de beroepen, aangetekend tegen het besluit van
16 januari 1997 van de bestendige deputatie van de
provincieraad van Vlaams-Brabant houdende het verlenen
van een milieuvergunning aan de n.v. AQUAFIN voor het
exploiteren van een rioolwaterzuiveringsinstallatie aan
de Rijmenamsebaan te Boortmeerbeek, worden verworpen en
het beroepen besluit wordt bevestigd;

VII-20.230-1/12

Gelet op de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, inzonderheid op de artikelen 17 en 18;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gezien het verslag opgemaakt door Auditeur P. SOURBRON;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen;

Gelet op de beschikking van 4 mei 2000 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 8 juni 2000;

Gehoord het verslag van Staatsraad R. STEVENS;

Gehoord de opmerkingen van advocaat P. JONGBLOET die, loco advocaat M. DENYS verschijnt voor de verzoekende partijen, van advocaat J. BERGÉ die verschijnt voor de verwerende partij, en van advocaat I. COOREMAN die, loco advocaat B. ASSCHERICKX verschijnt voor de tussenkomende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Auditeur P. SOURBRON;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Rechtspleging

Overwegende dat de n.v. AQUAFIN met een verzoekschrift van 3 februari 2000 vraagt om in het

administratief kort geding te mogen tussenkomen; dat dit verzoek kan worden ingewilligd;

2. Ontvankelijkheid

2.1. Overwegende dat zowel de verwerende als de tussenkomende partij bij wege van exceptie aanvoeren dat de vordering laattijdig werd ingesteld;

2.2. Overwegende dat de verzoekende partijen een afschrift neerleggen van het attest van bekendmaking met de volgende tekst :

"De Burgemeester brengt ter algemene kennis van het publiek dat door de Gemeenschapsminister van de provincie Vlaams-Brabant aan de NV Aquafin gevestigd te 2630 Aartselaar, Dijkstraat 8 vergunning werd verleend voor een termijn van 16 januari 1997 tot 16 januari 2017 om een inrichting te exploiteren met als voorwerp rioolwaterzuiveringsinstallatie gelegen in de gemeente Boortmeerbeek, Rijmenamsebaan, kadastraal bekend Boortmeerbeek 1ste afdeling wijk A nrs. 41 deel, 76a, 76b, 80 deel, 81, 82 d deel, 83 c² deel en 84 h.

De beslissing met bijlagen, ligt gedurende de periode van 17 augustus tot 17 september 1999 ter inzage van het publiek bij de technische dienst van het gemeentebestuur.

Tegen deze beslissing is beroep mogelijk bij de Raad van State overeenkomstig de bepalingen van het decreet betreffende de milieuvergunning.

Het beroep moet uiterlijk ingediend op 17 september 1999 voor degene die louter aangewezen is op de kennisname via dit bericht en de inzage bij het gemeentebestuur.

Tot staving van de ontvankelijkheid dient bij het beroep gevoegd.

- een door het gemeentebestuur af te leveren attest waaruit de datum van bekendmaking van de beslissing blijkt.
- een bewijs van betaling van de dossiertaks";

2.3. Overwegende dat de standpunten van de partijen als volgt kunnen worden samengevat :

2.3.1. De verzoekende partijen anticiperen in hun verzoekschrift op de exceptie van laattijdigheid.

Zij voeren in dit verband aan :

"Op het ogenblik dat beroepers via de onteigeningsprocedure van het bestreden besluit kennis kregen, waren zij hierover ten zeerste verbaasd, nu op dat ogenblik de aflevering van de milieuvergunning nog niet ter kennis was gebracht conform de bepalingen van Vlarem-I. ter zake. De enige kennisgeving die volgens hen in de voorbije maanden op deze plaats heeft uitgehangen deze was van de weigering van een milieuvergunning, en dit ondanks het feit dat zulk besluit volgens de geldende reglementeringen niet moet worden geafficheerd.

In weerwil van deze feitelijke vaststelling van beroepers, wordt door het gemeentebestuur van de gemeente Boortmeerbeek nochtans een attest voorgelegd van de Burgemeester van de gemeente Boortmeerbeek, waarvolgens van kennisgeving van de aflevering van de milieuvergunning op de geplande exploitatieplaats zou hebben uitgehangen, en dit van 17 augustus tot en met 17 september, een attest waarvan de waarachtigheid door beroepers ten zeerste wordt betwijfeld.

In ieder geval echter is de kennisgeving zoals ze door de Burgemeester van de gemeente wordt geat-
testeerd foutief.

(...)

Deze kennisgeving is foutief op drie vlakken.

1. In de eerste plaats stelt deze kennisgeving foutief dat de milieuvergunning zou zijn afgeleverd door de Gemeenschapsminister van de Provincie Vlaams-Brabant, die uiteraard onbestaande is.
2. Vervolgens stelt deze kennisgeving dat de termijn om de vergunning bij Uw Raad aan te vechten verstrijkt op de laatste dag van aanplakking van de kennisgeving, terwijl deze termijn in werkelijkheid slechts verstrijkt op de zestigste dag te vertrekken vanaf de laatste aanplakkingsdag van een correcte kennisgeving. De kennisgeving stelt trouwens dat het beroep moet worden ingediend bij de Raad van State overeenkomstig de bepalingen van het Decreet op de milieuvergunning, terwijl dit Decreet geen enkele bepaling kent waarin over een beroep bij de Raad van State sprake (is). De aanplakking is bovendien misleidend nu er niet in staat vermeld op welke datum de vergunning werd verleend.
3. Ten slotte is ook de vermelding van de vorm waarin zulk beroep moet worden ingesteld volledig foutief. Het adres van de Raad van State wordt op de kennisgeving niet vermeld, en de vorm waaronder zulk verzoek tot schorsing of beroep tot nietigverklaring

moet worden ingediend is helemaal niet vermeld. De zogezegd verplichte bijlagen die op de kennisgeving staan vermeld zij(n) voor een beroep bij de Raad van State helemaal niet nodig. Zij dienen enkel te worden gevoegd bij een administratief beroep gericht tegen een afgeleverde milieu-vergunning.

Buiten het feit dat beroepers, ondanks het feit dat zij wonen in de onmiddellijke nabijheid van de exploitatieplaats van de RWZI, en gelet op hun verzet tegen deze exploitatie zeer beducht zijn op kennisgevingen allerhande geen kennisgeving van de aflevering van de milieuvergunning hebben zien uithangen, is het dus duidelijk dat, zelfs indien deze kennisgeving zou zijn gedaan, de vermeldingen op deze kennisgeving dermate onjuist zijn dat zij de termijn om tegen de afgeleverde vergunning een beroep tot nietigverklaring c.q. een verzoek tot schorsing in te stellen niet heeft kunnen doen lopen.

Beroepers kregen pas kennis van het afgeleverde besluit op de zitting te velde dd. 18 november 1999.

Het verzoek tot schorsing van tenuitvoerlegging is dan ook tijdig".

2.3.2. De verwerende partij wijst erop dat de beroepstermijn is ingegaan vanaf de bekendmaking van het bestreden besluit overeenkomstig de bepalingen van artikel 31 van het besluit van de Vlaamse regering van 6 februari 1991 houdende vaststelling van het Vlaams reglement betreffende de milieuvergunning (Vlaam I).

Die bekendmaking is in casu gebeurd door aanplakking van 17 augustus tot en met 17 september 1999, zodat de beroepstermijn ten laatste op 16 november 1999 is verstreken.

In de mate dat de verzoekende partijen de waarachtigheid van het betrokken attest van bekendmaking betwijfelen, wordt niet toegelicht waarom dat attest niet zou overeenstemmen met de waarheid.

Wat de aangehaalde "foutieve" vermeldingen in het aangeplakte bericht aangaande de steller van de bestreden beslissing en de beroepstermijn betreft, meent de verwerende partij dat het hoogstens kan gaan over zuiver materiële vergissingen die de verzoekende partijen niet hebben kunnen misleiden, temeer omdat zij

reeds voordien een vordering tot schorsing en een beroep tot nietigverklaring hebben ingesteld tegen het, intussen vernietigde, ministerieel besluit waarbij initieel uitspraak is gedaan over de door de omwonenden ingestelde administratieve beroepen.

Voorts ontkent de verwerende partij dat de bekendmaking "onvolledig" zou zijn geweest. In artikel 31, § 2, van Vlarem I is immers niet bepaald dat in de aanplakking de datum van de bekendgemaakte beslissing vermeld moet worden, terwijl in artikel 21, § 2, van hetzelfde besluit evenmin is voorgeschreven dat het adres van de Raad van State en de na te leven vormvoorschriften voor het instellen van een beroep vermeld moeten worden.

Ten slotte wordt door de tegenpartij opgemerkt dat "een eventuele fout in de aanplakking niet belet dat de beroepstermijn sowieso begint te lopen vanaf de bekendmaking, nu het precies de bedoeling van de aanplakking is om eventuele belanghebbenden erop attent te maken dat het besluit integraal ter inzage ligt op het gemeentehuis", dat de aanplakking "m.a.w. niet (strekt) tot het volledig ter kennis brengen van de volledige inhoud of motivering van het besluit, noch van de datum ervan, noch van de details ervan", en ten slotte, dat "in de aanplakking alle elementen meegedeeld (werden) die verzoekers dienden te kennen om de zaak nader te onderzoeken door het besluit in zijn volledigheid te gaan inkijken".

In "uiterst ondergeschikte orde" werpt de verwerende partij op dat, indien de Raad van oordeel zou zijn dat door de gebrekkige aanplakking de beroepstermijn niet is ingegaan, men dan moet "teruggrijpen" naar de datum waarop de verzoekende partijen moeten worden geacht kennis te hebben genomen van het bestreden besluit.

In die veronderstelling wordt aan de verzoekende partijen verweten een gebrek aan waak-

zaamheid aan de dag te hebben gelegd omdat zij reeds op 4 mei 1999 ervan op de hoogte zijn gebracht dat ingevolge 's Raads vernietigingsarrest de beroeps-procedure zou worden hernomen. Bijgevolg moesten de verzoekende partijen weten dat binnen een termijn van vijf maanden opnieuw uitspraak zou worden gedaan. Dit betekent meer concreet dat de verzoekende partijen als rechtstreeks belanghebbenden moesten weten dat een nieuwe beslissing te verwachten was uiterlijk tegen begin augustus 1999. De verwerende partij stelt echter vast dat "rond die periode noch nadien ook maar enige poging ondernomen (is) om te weten in welke zin de Minister uitspraak had gedaan" en dat "geen melding gemaakt (wordt) van enig telefonisch of schriftelijk verzoek tot informatie, daar waar de verzoekende partijen nu precies de plicht hadden tijdig de nodige stappen te ondernemen om informatie in te winnen".

2.3.3. In haar verzoekschrift tot tussenkomst voegt de tussenkomende partij daar nog aan toe dat de verzoekende partijen zich niet kunnen beroepen op de miskenning van artikel 19, tweede lid, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State, omdat hun belangen niet zijn geschaad door de foutieve vermelding in het bericht van aanplakking van de beroepstermijn en van de in acht te nemen vormvoorschriften daar zij herhaaldelijk procedures bij de Raad van State hebben ingeleid tegen beslissingen in verband met de realisatie van de betrokken rioolwaterzuiveringsinstallatie waardoor zij in hun hoedanigheid van "vaste klant" bij dit rechtscollege geacht moeten worden te weten op welke wijze en binnen welke termijnen een beroep aanhangig gemaakt moet worden;

2.4. Overwegende dat de verzoekende partijen op 15 maart 2000 met betrekking tot de bekendmaking van de bestreden beslissing klacht met burgerlijke

partijstelling hebben neergelegd bij de onderzoeksrechter te Leuven tegen de burgemeester van de gemeente Boortmeerbeek, en dit "wegens valsheid in geschrifte en gebruik van valse stukken", en voor de Raad van State de valsheid inroepen van het attest van aanplakking en van de kopie van de bekendmakingsaffiche die ter inzage ligt op het gemeentehuis van Boortmeerbeek; dat derhalve toepassing dient te worden gemaakt van artikel 43 van het koninklijk besluit van 5 december 1991 tot bepaling van de rechtspleging in kort geding voor de Raad van State;

2.5. Overwegende dat de verwerende en de tussenkomende partij ter terechtzitting verklaren te volharden in hun bedoeling van het betrokken attest van bekendmaking gebruik te maken;

Overwegende dat dit stuk van wezenlijk belang is om uit te maken of de vordering tijdig werd ingesteld;

Overwegende dat niet kan worden ingegaan op de vraag van de verzoekende partijen om de behandeling van de zaak uit te stellen tot de strafrechter uitspraak heeft gedaan over de aanhangig gemaakte strafprocedure; dat artikel 51, vijfde lid, van het besluit van de Regent van 23 augustus 1948 tot regeling van de rechtspleging voor de afdeling administratie van de Raad van State immers blijktens voormeld artikel 43 van het koninklijk besluit van 5 december 1991 niet toepasselijk is op de kortgedingrechtspleging; dat dergelijk uitstel onverenigbaar is met de termijnen opgelegd voor deze rechtspleging;

Overwegende dat in de huidige stand van het geding het betrokken attest in aanmerking moet worden genomen;

2.6. Overwegende dat de excepties van laat-tijdigheid in de huidige stand van het geding gegrond voorkomen om de volgende redenen :

2.6.1. Blijkens artikel 52, 4°, van Vlarem I wordt de beslissing over het beroep tegen een in eerste aanleg verleende milieuvergunning niet individueel ter kennis van de bezwaarindieners gebracht.

De beroepsbeslissing dient wel, overeenkomstig het bepaalde in artikel 52, 4°, a en b, juncto artikel 31 van Vlarem I, aangeplakt te worden op de plaats van de exploitatie en op de daartoe voorbehouden gemeentelijke aanplakborden gedurende een periode van dertig kalenderdagen.

De termijn voor het instellen van het annulatie- en het schorsingsberoep bij de Raad van State gaat bijgevolg in met het verstrijken van de aanplakkingstermijn.

2.6.2. Zoals hoger gesteld houdt de Raad van State in de huidige stand van het geding rekening met het meervermelde attest van bekendmaking.

2.6.3. De verzoekende partijen stellen dat de bedoelde bekendmaking op drie punten onregelmatig was.

Er dient bijgevolg nagegaan te worden of die bekendmaking wel van die aard was dat zij de beroepstermijn deed ingaan.

2.6.4. Luidens artikel 31, § 2, 1°, eerste lid, van Vlarem I, moet de bekendmaking ten minste het volgende bevatten :

- "a) de mededeling van de genomen beslissing;
- b) de aanduiding van de dienst van het gemeentebestuur, waar gedurende de aanplakkingstermijn, het besluit kan worden ingezien en waar mondelinge toelichting kan worden bekomen;

- c) voor beslissingen waartegen beroep mogelijk is : de mededeling tot en met welke dag bij per ter post aangetekend schrijven beroep kan worden ingesteld bij de bevoegde overheid".

2.6.4.1. Het feit dat de kennisgeving verkeerdelijk vermeldt dat de beslissing werd genomen door "de gemeenschapsminister van de provincie Vlaams-Brabant" is niet van die aard dat de verzoekende partijen erdoor konden misleid zijn omtrent de genomen beslissing.

Zij betwisten immers niet dat de aanduiding van de sub b van bovenvermeld artikel 31, § 2, 1°, eerste lid, van Vlarem I bedoelde dienst van het gemeentebestuur correct was, zodat zij op die dienst de thans bestreden beslissing hadden kunnen inzien en de nodige mondelinge toelichting konden verkrijgen.

Bovendien kan in redelijkheid niet worden aangenomen dat zij niet weten dat een provinciebestuur geen gemeenschapsministers in zijn rangen telt.

2.6.4.2. De verzoekende partijen wijzen ook op een foutieve aanduiding van de termijn om tegen de beslissing bij de Raad van State beroep aan te tekenen.

Uit de libellering van littera c van het meervermelde artikel 31, § 2, 1°, eerste lid, van Vlarem I, voornamelijk uit het gebruik van het woord "bevoegde overheid" -de Raad van State kan bezwaarlijk als een overheid worden gekwalificeerd- lijkt op het eerste gezicht te moeten afgeleid worden dat aldaar de administratieve beroepen worden bedoeld.

Artikel 19, tweede lid, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State stelt van zijn kant dat de beroepstermijnen alleen een aanvang nemen op voorwaarde dat de betekening door de administratieve overheid van de beslissing het bestaan van het annulatieberoep "alsmede de in acht te nemen vormvoorschriften en termijnen vermeldt".

Daargelaten de vraag of een aanplakking als een "betekening" kan worden beschouwd, lijken de verzoekende partijen zich niet op die bepaling te kunnen beroepen -zij doen dit trouwens ook niet expliciet-, vermits hun belangen door die foutieve vermelding niet geschaad lijken te zijn.

De termijn die wordt vermeld om annulatieberoep aan te tekenen, namelijk 17 september 1999, is immers zestig dagen korter dan de reële beroepstermijn. Uit niets blijkt dat het door die foutieve vermelding is dat zij slechts op 12 januari 2000 hun vordering hebben ingesteld.

2.6.4.3. Ten slotte kunnen de verzoekende partijen zich thans in redelijkheid ook niet beroepen op de foutieve aanduiding van de vormen waarin het beroep moet worden ingesteld, nu zij in het verleden reeds een ontvankelijk en gegrond annulatieberoep hebben ingesteld tegen de voor de betrokken rioolwaterzuiveringsinstallatie verleende milieuvergunning, zodat zij blijkbaar goed weten hoe zij een vordering voor de Raad van State moeten inleiden.

2.6.5. Uit het voorafgaande dient prima facie besloten te worden dat de beroepstermijn begon te lopen vanaf 18 september 1999, zodat de vordering als laat-tijdig voorkomt,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Het verzoek tot tussenkomst van de n.v. AQUAFIN in het administratief kort geding wordt ingewilligd.

Artikel 2.

De vordering tot schorsing wordt verworpen.

Artikel 3.

De uitspraak over de bijdrage in de betaling van de kosten van de vordering tot schorsing wordt uitgesteld.

De kosten van de tussenkomst, bepaald op vijfduizend frank, komen ten laste van de tussenkomende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op achtentwintig september tweeduizend, door :

de H. R. STEVENS, wnd. kamervoorzitter, staatsraad,
Mevr. A.-M. GOOSSENS, toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. GOOSSENS.

R. STEVENS.